

ΝΕΑ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΟΚΕΤΟΝ

(ΕΚ ΤΟΥ ΙΙΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ)

Υπό

Δρ ΧΑΡΗ ΜΑΣΟΥΡΑ

Χειρουργού Μαιευτήρος-Γυναικολόγου

Εσωτερικού Βοηθού Μαιευτηρίου

«Μαρίκα Ήλιάδη»

Πολλάκις είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσωμε έκ του σύνεγγυς και εις όλα τὰ στάδια του τοκετού πλείστας όσας γυναίκας. Έντύπωσιν έκαμεν εις ήμās τόσον ή στερεότυπος φράσις των επιτόκων «γιατρέ, ή μέση μου», ήτοι τὸ «SOS» διά του όποίου εξήτουν από ήμās άνακούφισιν των πόνων των, όσον και ή αυθόρμητος στάσις άνακουφίσεως την όποιαν έλάμβανον αύται, ήτοι: με κεκαμμένας τās κνήμας (όκλαδόν), στηριζόμεναι επί των παλαμών των όπισθεν, δίδουσαι ούτω εις τόν κορμόν των μίαν κλίσιν 45-55 μοιρών περίπου πρός τά όπίσω. Τήν στάσιν αύτήν, την όποιαν έμπειρικώς εύρισκον αύται ως την πλέον άνετον και άνακουφιστικήν, πολλάκις ήμείς έν άγνοιά μας άπηγορεύαμε νά λάβουν, έπιτρέποντες μόνον την χρήσιν πλέον του ένός προσκεφαλαίου, άνακουφίζοντες μέν ταύτας άλλ' όχι όσον θά έδει. Έξ άλλου είχομεν παρατηρήσει ότι ή στάσις την όποιαν έδίδαμεν εις τās επιτόκους (στάσις «κωπηλάτου» κατά τὸ τέλος της προσπαθείας του, δύναται νά είπη τις) κατά την διεκπεραίωσιν του τοκετού επί ίσχυακής προβολής (της και δυσμενεστερας της κεφαλικής θεωρουμένης πρόβολής), άφ' ένός μέν διευκόλυνε τόν ίατρὸν εις την εκτέλεσιν των άπαιτουμένων χειρισμών του, άφ' έτέρου δέ ήτο και ή πλέον άνακουφιστική διά τās επιτόκους, παρέχουσα εις ταύτας καλυτέρας προϋποθέσεις και δυνατότητας εξώθησεως.

Πλήν τούτων, πλείστοι εξ ήμῶν θά παρετηρήσαμεν, ίδια εις πρωτοτόκους, ότι ήμέρας τινάς (15-25) πρό της πιθανής ήμέρας τοκετού αιτιώνται δι' άλλος κατά τὸ υπογάστριον (ύπερηβικήν χώραν) και όσφύν, όφειλόμενον εις την έμπέδωσιν της κεφαλής, τὸ όποιον έλαττοῦται εις παρομοίαν με την προαναφερθεισαν θέσιν της άσθενούς, ή και όρθίαν στάσιν εις τινας περιπτώσεις, κατά τās όποίας έχρησιμοποίουν ζώνην έγκυμοσύνης.

Αί άνωτέρω παρατηρήσεις μας, με τās πιθανάς πρός δικαιολόγησιν των έρμηνείας, εύρον την έπιστημονικήν των έπαλήθευσιν εις τὸ άρθρον του συγγραφέως Stanislaw Krzysztoporski, δημοσιευθέν εις τὰ πρακτικά του ΙΙΙ Διεθνούς Συνεδρίου συνελθόντος την 3-9/9/1961 έν Βιέννη. Εις τούτο, ό συγγραφεύς κατ' αρχάς άναφέρει εκ της άνατομίας την κλίσιν την όποιαν λαμβάνει τὸ επίπεδον της εισόδου της λεκάνης, άφ' ένός μέν μετά του όριζοντίου επιπέδου εις όρθίαν στάσιν (50°), άφ' έτέρου δέ μετά της σπονδυλικής στήλης εις ύπτίαν τοιαύτην (130° περίπου).

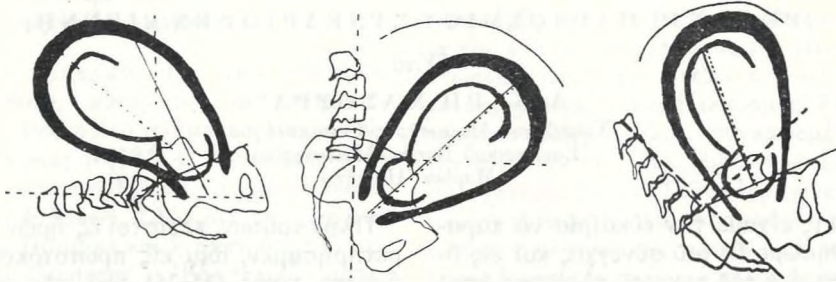
Έν συνεχεία, άναφέρεται εις την όσφυικήν λόρδωσιν της σπονδυλικής στήλης, ήτις, ένῶ είναι τόσον εύεργετική διά την όρθίαν βάδισιν του άνθρώπου, άποτελεί μειονέκτημα κατά τόν τοκετόν διά της προβολής του άκρωτηρίου των μαιευτήρων.

Βασιζόμενος επί των παρατηρήσεων τούτων ό συγγραφεύς κατεσκεύασεν άρ-

θρωτῆν τράπεζαν τοκετοῦ, ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸ σῶμα (ὅπερ τῇ βοηθείᾳ ἰμάντων στηρίζεται ἐπὶ ταύτης κατὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν λεκάνην, ὥστε τὸ κατώτερον τμήμα τοῦ θώρακος νὰ δύναται νὰ κινῆται εὐκόλως) τοιαύτην κλίσιν, ὥστε τὸ ἐπίπεδον τῆς εἰσόδου τῆς λεκάνης μετὰ τῆς σπονδυ-

λικῆς στήλης νὰ σχηματίζῃ γωνίαν 115°, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου ἢ σπονδυλικῆς στήλης μετὰ τοῦ ὀριζοντίου ἐπίπεδου 45°-54°, μετὰ τὰ σκέλη εἰς ἀπαγωγὴν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἀκρωτήριο τῶν μαιευτῆρων προβάλλει ὀλιγώτερον καὶ (ὡς δεικνύουν καὶ τὰ παρατιθέμενα



σχήματα) ὁ ἐπιμήκης ἄξων τοῦ ἐμβρύου φέρεται καθέτως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς εἰσόδου τῆς λεκάνης, συμπίπτων μετὰ τὸν πυελικὸν ἄξονα, ὥστε ἡ εἰσόδος τῆς κεφαλῆς νὰ εἶναι εὐχερεστέρα, καθ' ὅσον τὸ ἐμβρυον δρᾷ διὰ τοῦ βάρους του ὡς μία ἐπιπρόσθετος δύναμις, ἐπανξάνουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λοιπῶν δυνάμεων τοῦ τοκετοῦ.

Διὰ τῆς στάσεως ταύτης τὸ ἐμβρυον δρᾷ ὡς μία ἐνεργητικὴ δύναμις, διευκολύνον τόσο τὴν ἐμπέδωσιν τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ τοκετοῦ ὅσον καὶ τὴν διαστολὴν καὶ τὴν ἐξώθησιν κατόπιν.

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει πρὸς τούτοις

ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης τῆς γυναικὸς στάσεως προλαμβάνονται κατὰ κανόνα τόσο ὁ ἀσυγκλιτισμὸς ὅσον καὶ διάφοροι ἄλλαι βλάβαι ἐμβρύου-γυναικός, μετὰ συνέπειαν τὴν ἐλάττωσιν τῶν συμβαμάτων, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου ἀποτρέπονται ἐσφαλμέναι τινὲς διαγνώσεις σχετικῆς δυσαναλογίας γενόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κλασσικῶν κριτηρίων, καθ' ὅσον μετὰ τὴν πρόσφατον ἐμπέδωσιν τῆς κεφαλῆς, κατὰ τὴν νέαν μαιευτικὴν στάσιν, δύναται αὕτη νὰ ἀπεμπεδωθῇ, ἂν ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἀλλάξῃ.

Κατόπιν τούτων, θεωροῦμεν σκόπιμον τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐπὶ τῆς στάσεως τῶν ἐπιτόκων ἀπόψεών μας.

